

Modré kolečkové brusle

Byly jednou jedny, modré kolečkové brusle. Bydlely v obchodě *Linde*, ve druhém regálu od dveří. Měly nad sebou poličku s flaškami na kolo. A tak si každý večer povídaly. Kolečkové brusle měly samozřejmě nejlepší kamarádku. Byla to oranžová svačtinová krabička od *TOBGALU*. Ta zase měla svoje místo naproti bruslím, přes uličku.

Jednou, asi 8.ledna, přišel jeden chlapeček k regálu s bruslemi a představte si, že si do košíku vzal právě naše kolečkové brusle. A tak začal náš příběh. „Tondo, pojď sem,“ zavolal pán, zřejmě to byl tatínek. „Aha,“ řekly si brusle, „tak asi budeme bruslit s Tondou.“ Zamávaly tkaničkami krabičky na rozloučenou a těšily se na to, až budou bruslit s Tondou. Když přišli všichni domů, Tonda položil brusle na zem, chvíli se na ně zamyšleně díval, pak začal pofňukávat a z pofňukávání začal brečet. „Já nechci modré brusle, já chci červené! Ty brusle budou ve sklepě a já budu naštvaný, dokud mi nekoupíte nové brusle!“ Tonda popadl brusle a hodil je do sklepa. Bruslím se ve sklepě nelíbilo, protože jim byla zima a bolela je promáčklina, jak je Tonda hodil. Přibližně za půl hodiny přiběhl Tonda, sebral brusle, utíkal po schodech nahoru a hodil je do červené barvy.

Nyní byl Tonda spokojený a vzal si je do pokoje. Takhle mu to vydrželo jen chvíli a bylo to tu zase. Tonda se začal vztekat, že je to hnusná červená, že chce zelenou. Začal s bruslemi házet a kopat do nich. Potom šel naštvaně do obýváku. To už bylo na brusle moc, rozhodly se, že dnes o půlnoci utečou zpátky do obchodu **Linde**.

Když odbila dvanáctá hodina, brusle opatrně prošly dveřmi a rychle přejely chodbu. Konečně se dostaly ke dveřím. Vyhodily tkaničky na kliku, stiskly ji a rychlostí větru vyjely ven. Přejely asi pět bloků a... obchod. Bylo ještě otevřeno a tak klidně mohly jet dovnitř. „HALÓ, HALÓÓÓ,“ volaly brusle. Žluté brusličky se naklonily z regálu: „Ahoj, kdo jsi?“ „ My jsme modré brusle, ale teďka jsme červené, protože ten Tonda, co nás koupil, tak nás obarvil,“ řekly modré brusle. „ No jo, ahoj,“ řekly žluté brusličky. Žluté brusličky spustily tkaničky dolů, modré brusle se jich chytily a vytáhly se nahoru.

Eva Sekaninová, 10 let,

Přídolí 106

5.A, ZŠ Plešivec 249, Český Krumlov